

torstai 29. elokuuta 2019

Jumalan pelko: puuttuva asia nykypäivän kristillisyydessä

Tämä helluntailaisen Samuel Korhosen suomentama viime vuoden lopun artikkeli [Rapture Ready](#) -sivustolta suomii nykyajan kristikuntaa sekä maailmaa, joilta puuttuu tällä hetkellä Jumalan pelko. Seurakunta on maailmallinen ja se pelkää saarnata Jumalan Sanan koko totuutta, johon kuuluu myös varoittaa ikuisesta helvetistä, synnistä, ja tulevasta Jumalan tuomioista maan päälle.

Paikoin näen tämän amerikkalaisen kirjoittajan näkemykset ahdasmielisinä, mm. ettei seurakunnan palvontapaikassa saisi olla kahviota. Lisäksi rivien välistä luen, että presidentti Trumpia ei saisi arvostella. Rapture Ready -ministeriö onkin hyvin Trump-mielinen kannanotoissaan, mistä iso miinus. Artikkelissa kuitenkin myös asiaa. Pidä mikä hyvää on.

Jumalan pelko: Puuttuva asia tämän päivän kristikunnassa

[Fear of God: Missing Element in Today's Christianity](#)

By Dr. Donald Whitchard, December 16, 2018

Pelkää Jumalaa

"Mutta minä sanon teille, ystäväilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä. Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkää häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkää" (Luuk. 12:4-5).

Tuo on vakava ajatus. Tässä pehmeän ja pinnallisen hyvän olon uskon ja opetuksen ajassa kristillinen kirkko on suurelta osin hyljännyt kutsun pyhyyteen ja erottautumiseen maailmasta. Huomaan havainnoidessani uskoa, että me, jotka sanomme olevamme Jeesukseen uskovia, olemme säätäneet Hänet erääksi tieksi taivaaseen, ei ainoaksi tieksi (Joh. 14:6). Me olemme korostaneet rakkauden ja rauhan Jeesusta ja olemme ohittaneet sen tosiasian, että kun Hän tulee takaisin, Hän teurastaa kaikki, jotka ovat hyljänneet Hänet ja ottaneet Pedon merkin ja hallitsee rautaisella valtikalla.

Ennen tuota tapahtumaa meidät, jotka temmattiin (1. Tess. 4:16-17), vietiin taivaaseen Karitsan hääaterialle ja kohtaamaan tuomio Herralta Jeesukselta siitä palvelusta, jonka Hänelle teimme, tai jätimme tekemättä (2. Kor. 5:10). Siellä meidän on kohdattava hänet ja tehtävä tili kristillisestä vaelluksestamme ja silloin monien teot haihtuvat savuna, koska rakensivat puusta ja oljista (1. Kor. 3:11-15) sen sijaan, että olisivat rakentaneet Sanan ja palvelemisen kalliista kivistä.

Siellä on paljon uskovia, jotka eivät koskaan kasvaneet alkuperäistä pelastustaan pidemmälle, eivätkä koskaan kehittäneet kypsyyttä ja jumalisen elämän tuntoa. Tämä tuomio ei koske pelastumistasi. Siitä on pitänyt huolen Kristuksen uhrikuolema ristillä. Sinä joko saat tai menetät palkan. On murhenäytelmä, että on paljon uskovia, joilla ei ole mitään näyttöä vaelluksestaan Herran kanssa.

En koskaan kuule saarnaajien saarnaavan tulevasta tuomiosta. Se voi johtua siitä, että he haluavat olla tärkeitä ja hyväksytyjä yhteiskunnassa. Saarnaaminen helvetistä ja tilintekovelvollisuudesta ei ole muodissa (milloin olisi ollut?). Elämme todella ajassa, jossa ihmiset, myös seurakunnassa, haluavat kuulla miellyttäviä asioita, jotka saavat heidät tuntemaan hyvää oloa. Onkohan sinun "itsetuntosi" tärkeämpi Jumalalle, kuin se, että elät pyhää elämää haluten miellyttää Häntä niillä teoilla, jotka ovat pelastuksen hedelmä?

PANISITKO POIS PUHELIMESI VAIN HETKEKSI JA LUKISITKO LOPPUUN TÄMÄN ARTIKKELIN? Kiitos. Tuo puhelu tai teksti voi odottaa. Palatkaamme käsiteltävään ongelmaan. Pelkääkö nykyajan seurakunta enää Jumalaa? Tuskinpa. Meillä on liian hyvä aika katsella uutisia viimeisestä julkkisten avioerosta, tai mitä Britannian kuninkaallinen perhe tekee tällä viikolla, tai lukea viimeisimmästä poliitikosta, joka rökittää ja kiroaa presidentti Trump'ia, tai miten menee Facebook-”ystävilläsi,” tai kuka sanoo mitäkin Twitterissä – mitä tahansa, jota paholainen voi käyttää saamaan silmäsi pois Jeesuksesta.

Minä vapisen nykyajan seurakunnan vuoksi. Minäkin olen siihen syyllinen. Huomaan, että mieleni harhailee maailmallisissa asioissa ja sitten ajattelen vain, kuinka hyvä Herra on ollut minulle. Kuinka voin tietoisesti olla Hänelle tottelematon ja pitää silmäni asioissa, jotka lopulta ovat merkityksettömiä? Sydämeni särkyy Jumalan edessä ajatellessani, mitä olen sanonut ja tehnyt. En halua minkään olevan sen tiellä, että minulla on syvä, merkityksellinen suhde Hänen kanssaan.

Odotan, että maailma on jumalaton ja paha. Se on luonteenomaista syntisille ihmisille, jotka haluavat elää elämänsä erossa Jumalan armosta ja tehdä asioita, jotka ovat tuomittavia ja moraalittomia. Maailma luulee, että tämä elämä jatkuu ikuisesti ilman mitään seurauksia heidän käytöksestään.

Katso maailmaa ympärilläsi. Kristittyjä tapetaan joka puolella, eikä kukaan paheksu sitä. Maailmanjärjestelmä vihaa meitä, joten miksi me yritämme olla heidän kaltaisiaan pitäen tilaisuuksia, joissa on valo- ja laseresityksiä, maailmallisia bändejä, saarnaajia, jotka pitävät vuoropuhelua sen sijaan, että saarnaisivat Raamatusta, pukeutuneena teini-ikäiseksi Jumalan miehen asemesta, jota he muka edustavat ja sellaisia asioita kuin kahvibaareja eteisaulassa? Anteeksi, mutta Jeesus ei kuollut hirvittävää ristinkuolemaa syntiemme tähden eikä noussut ylös, että sinä voisit lämpiössä siemailla mokka-kahvia katsellessasi ylistysbändin esitystä.

Tulen taustasta, jossa minua opetettiin kunnioittamaan Raamattua, rakastamaan ja pelkäämään Jumalaa ja rakastamaan Jeesusta sen vuoksi, mitä Hän teki puolestani Golgatalla. Tykkään silloin tällöin kuulla saarnan ”helvetin tulesta ja kadotuksesta” muistuttamaan minua, että Jeesuksen tähden en joudu ikuisen helvettiin erotetuksi Hänen rakkaudestaan ikuisesti. Jos saarnatuolista saarnattaisiin enemmän helvetistä, niin yhteiskunnassa olisi vähemmän helvettiä. Ongelma on, että ei seurakunta eikä maailma pelkää enää Jumalaa!

Tajuatko, ettet voi vetää seuraavaa henkäystäsi ilman Häntä? Onko sinulla mitään käsitystä siitä, kuinka paljon Hän on siunannut sinua, kun sinulla on katto pääsi päällä, ruokaa jääkaapissa, työpaikka, avustushjelma, vaatetus, liikennevälineet, terveys ja lääkkeitä, puhdas vesi, viemäri, ystäviä ja yhteinen armo, kuten sateet ja raikas ilma? Varaammeko aikaa kiittääksemme Häntä pelastuksesta, joka meillä on Kristuksessa? Kiitämmekö Häntä siitä, että omistamme Raamatun kielellä, jota puhumme? Ymmärrämmekö tekemiämme päätöksiä, että miellyttävätkö ne Jumalaa vai eivät ja mitä siitä seuraa?

Näetkö nyt, mitä meillä on Kristuksessa? Ajattele hetkinen, kuinka kallisarvoinen pelastuksen lahja on. Oletko kiittänyt Häntä tänään?

Seurakunta tarvitsee ehdottomasti hengellisen uudistumisen ja paluun pyhyyteen. Meidän täytyy langeta kasvoillemme pyhän Jumalan edessä ja pyytää Häntä uudistamaan rakkautemme Häneen, katua maailmallisuutta ja saada seurakuntamme saarnaamaan elämän antavaa evankeliumia ihmisten vakuuttamiseksi synneistään ja heidän pelastumisekseen Jumalan ikuiselta vihalta helvetissä. Tämä on se sanoma, jota saarnaan ja johon uskon. Maailma ei ehkä tykkää siitä, mutta Raamatun mukaan minun tulee miellyttää Jumalaa, enkä tarvitse kahvibaaria paikallisessa palvontapaikassani sen tekemiseksi. Peljätäkää Jumalaa.

drwhitchard@aol.com

Lähetänyt Olli-R klo [14.56](#)